

פניני ביה"ל

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו | 058666447 | 0507658052

היעוד והתועלת של האדם בעולם הזה

בפרשות תזריע מצרע בדרך כלל מדברים על לשון הרע וקדשת הפה, אבל יש מדרש לא מפרסם כל כך בתחלת פרשת תזריע, שאתו נגיע בע"ה ליסוד גדול וחשוב בעבודת האדם בעולם הזה. אומר המדרש על הפסוק: "אשה כי תזריע וילדה זכר": ה"א הוא דכתיב: 'אחור וקדם צרתני'. אמר ריש לקיש - אחור זה יומו האחרון של אדם הראשון, וקדם זה היום הראשון שלו. אם זכה אדם, אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית ואם לא זכה, אומרים לו - אפלו יתוש, שלשול, קדמתך. הבריה הכי קטנה היתה לפניך.

הרי ידוע שהחיות נבראו לפני האדם, כפי שכתוב בפרשת בראשית, קדם כל נבראו החיות ורק לאחר מכן - ביום הששי, נברא האדם. גם כאן, בפרשיות הללו, קדם כל התפרשו החיות והעופות - התורה של הבהמה, חיה ועוף, ולאחר מכן אומרים - זאת תורת האדם. מוסר ההשכל לאדם הוא - אם האדם זכה בעולם הזה לנצל ולעשות את התפקיד שלו, אומרים לו - אתה קודם לכלם, לבהמות, לחיות ולעופות. אבל אם חס ושלום לא זכה - שידע שאפלו היתוש הכי קטן, הבריה הכי קטנה, קדמה לו. ובעצם אין לו שום ערך, ולא יצא מהעולם הזה עם שום מעלה.

לכאורה מתעוררת כאן שאלה גדולה - מה זה שאם האדם זכה אומרים לו - אתה קדמת, הרי במציאות אנחנו יודעים שהבהמות, החיות והעופות נבראו לפני האדם? ובנוסף, מה החסרון? אם הוא לא זכה - אומרים לו אפלו יתוש קטן קדם לך. אז מה אם הוא קדם? הרי ידוע שאחרון חביב יותר מהכל. כדי להבין את עמק הדברים נקדים את דברי הרמב"ם הכתובים בהקדמה למסכת זרעים במשניות.

אומר הרמב"ם שישבו חוקרים, פילוסופים ואנשי מדע רבים, והקדישו ימים וילות כדי לחקור ולדרש על כל נברא ונברא בעולם, מה התועלת שלו. אם יש לו תועלת, אם צריך אותו בעולם, אם ח"ו

הוא מיותר, עד שהגיעו למסקנה שלכל דבר בעולם, אפלו הצמח הקטן ביותר, יש תועלת בעולם. לכל דבר יש סבה, תכלית ותפקיד בעולם ולכל דבר יש תועלת גדולה. אחרי כל החקירות האלו הגיעו החוקרים והפילוסופים לדון בנוגע לאדם. הקב"ה ברא את האדם והחוקרים רצו להבין מה התועלת שיש בבריאת האדם. ישבו אותם חוקרים במשך חודשים ארוכים לראות מה התועלת שהאדם מביא לעולם. המסקנה היתה שאין לעולם שום צורך באדם, העולם יכול להתקיים גם בלי האדם. ויותר מכן, האדם לתועלת עצמו מדיק ומקלקל, משחית ומחבל, טובח ואוכל, קוצץ ושורף, קודח ושואב, מזוהם והורס כל חלקה טובה.

בשביל מה נמצא האדם בעולם, אם הוא רק מדיק ומקלקל? הם הגיעו למסקנה שהאדם בא לעולם בשביל דבר אחד - להודות לה' ולעבד אותו. לולא זה - לא שיה כלום, לא צריך את האדם. ולהפך - אדם יכול רק להזיק! כל אדם באשר הוא שם - כאשר הוא נמצא בעולם הזה - אם הוא לא עובד את ה' ולא מקיים תורה ומצוות, הוא רק מדיק ולא צריך אותו בעולם, אין ממנו שום תועלת. וכשאדם יודע את היעוד שלו - שהוא בא לקדש את החומר, לעבד את ה', לקחת את הגשמיית ולהפך אותה לרוחנית - זו המטרה,

**אם זכית, כלומר
אם עסקת בתורה
ובמצוות, קדמת למעשה
הראשית. בשבילך
נברא העולם, כדי
שתקדש את החומר.
היה שווה לברא כזה
עולם גדול ומרוב כדי
שהאדם יבוא ויקדש
את אותו החומר**

היא מקדשת לא רק את האדם אלא גם את הבריה כלה. לפי זה נבין היטב את דברי חז"ל - אם זכית, כלומר אם עסקת בתורה ובמצוות, קדמת את החומר, קדמת למעשה בראשית. בשבילך נברא העולם, כדי שתקדש את החומר. היה שווה לברא כזה עולם גדול ומרוב כדי שהאדם יבוא ויקדש את אותו החומר. אבל אם ח"ו האדם לא זכה, הוא לא מקיים את המטרה שלשמה הוא נברא, אומרים לו - אפלו היתוש קדם לך. זאת אומרת שכל מעשה בראשית, לכאורה אין לך שום זכות בו, אתה רק מחבל, אתה לא מועיל שום דבר ורק מדיק. לא צריך את קיימך בעולם הזה.

כאן מגיעים ליסוד נפלא. הקב"ה נתן לנו הזדמנות לבוא לעולם הזה, לעולם נפלא וגדול כל כך, כדי שאנחנו נקדש את כל הבריה כלה. אדם שמקיים מצוה ועוד מצוה ולומד תורה, מקדש את כל מה שסביבו. כי מסביבו הכל גשמי - עצים, אבנים, ארציות. בן אדם יכול בפעולות קטנות לקדש את הבריה, לעלות ולהתעלות. וחס ושלום בהסח הדעת קטן - להשחית את כל הבריה כלה.

הרב נסים ג'ו היה רגיל לספר משל. היה כפרי שהיה מגדל תרנגולים. יום אחד ראה הכפרי גוזל קטן שנכנס ללולים והחליט לגדל אותו. אחרי כמה חודשים גדל הגוזל והפך גדול ושחור. ראה הכפרי שהוא לא מסתדר עם התרנגולים - דוחף אותם, מציץ ואי אפשר להשאיר אותו שם. מצד שני, לאן הוא יקח אותו? הוי לו יסורי נפש. הוא לא ידע איך יוכל לשחררו לחפשי, שם מיד יחסלו אותו החיות הטורפות. יום אחד עבר שם אדם פקח. ראה את בעיית הכפרי ואמר לו: "מן לי את החיה הזאת, ואני אראה לך שהחיה הזאת חשובה מאד, ולא כמו שאתה חושב, שהיא רק מדיקה".

לקח החכם את החיה, עלה לגג וזרק אותה למלמעלה. ראו שניהם שהחיה עפה ונעלמת במרחק. היה זה נשר, והנשר הזה יכול לעוף ולהגיע לכל מקום. הנשר הזה גדל בין תרנגולים, לכן הפך להיות כמותם ורק הפריע והזיק להם. ברגע שהוא הלך למקום המליעד לו, הוא גלה את המטרה והיעוד שלו. אומר הרב ג'ו - לפעמים אדם לא יודע מה היעוד שלו. הוא מתעסק בזוטות ובדברים שלא מתאימים לו, והוא רק מדיק, אבל כשהוא מתחיל לעלות בגובה ולהתעסק בדברים רוחניים, זו המטרה שלשמה נברא האדם.

לפני הרבה שנים, בזמנו של הרב מרדכי מנדבורנא, היתה אשה שלא עלינו הילד שלה חלה במחלה אנושה. הרופאים אמרו שאין לו סכוי לחיות. לקחה האשה את הילד לרבי מרדכי מנדבורנא, שהיה מלאך ה' צבאות. באמצע הדרך היא הבחינה שהבן לא מגיב והבינה שה' ירחם, קרה הגרוע מכל, הבן שלה נפטר. היא החליטה שבכל זאת היא לוקחת אותו לרב גם אם הוא לא בין החיים. היא הגיעה לביתו של הרב, נכנסה לחדרו והניחה את הילד. הרב, ברב קדשות, הבין שהאשה הביאה ילד מת במקום ילד חולה. הוא סגר את הדלת, שהה שם אתו במשך עשר דקות, והנה הילד קם והולך.

המשך
בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ
18:44	19:56	20:49	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	שאול חי בן מרים ז"ל	ישראל בן חביבה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	דוד בן השאנה ז"ל

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

הנסיין ושכרו

אתרומם על ידי הנסיין הזה, ולא חלילה ההיפך".

הרגשתי שרוח חדשה נכנסת בתוכי. המשכתי לחפש כאשר רבים מביטים בי. אחרי שעה של חיפושים מצאתי את הכסף ב"ה! התחלתי לרקוד משמחה. אלמלא הייתי מסכים להלוות לא הייתי מודע לבעיה. עוד באותו היום הלוואתי. בערב סוכות ההלוואה שבה לידי. שעתיים לפני החג אהרן ברמן הגיע אלי כשבידו חמש אלף דולר ואמר: "תסלח לי, אתה יודע שהסתבכתי, אבל אתה הראשון שמקבל ממני חזרה".

"ריבוננו של עולם אני יודע שהכל לטובה, אתה רוצה ללמד אותי שפלות והכנעה, שאני אשען רק עליך, עזור לי להישאר איתן ורגוע מתוך אמונה מוחלטת על בך, שאני אתרומם על ידי הנסיין הזה..."

אחרי סוכות, שעתיים לפני הניתוח ביצעו בבני צילומים אחרונים בהם גילו ב"ה שבני בריא לחלוטין ולא זקוק לניתוח. המנתח הישר לא ביקש כסף, ואני שבתי לבית מודה לה' מתוך הכרה שכשנותנים לזולת לעולם לא מפסידים. לפעמים הקב"ה מנסה אותנו בניסיונות קשים כדי לרומם אותנו, ועלינו להישאר חזקים באמונה מתוך ידיעה שה' יתברך צועד עימנו תמיד בכל צעד ושעל, והוא פועל את הכל למען טובתנו הנצחית.

בפרשיות תזריע מצורע, מביאה התורה הקדושה את דיני הצרעת והאדם המצורע, ופוסקת התורה הקדושה את דינו, "וְהָצִרְעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע, בְּגָדָיו יִהְיֶה פָרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ, וְעַל שָׂפָם יַעֲטֶה, וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא" (ויקרא יג, מה), ושואלים כל בעלי המוסר, הרי ידוע שמצורע הוא נוטריקון "מוציא שם רע", דהינו אדם שכשל בלשונו ודיבר בגנות אחרים, נענש בצרעת. אך מדוע עליו לצאת מחוץ למחנה כמו שאומרת התורה בהמשך (שם, מו), "בְּיָד יֵשֵׁב, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ". ומתרגמים בעלי המוסר, שאחת הסיבות הגורמות לאדם לדבר לשון הרע, היא הגאווה, אדם שלוקה במידה זו, עלול לדבר סרה על אחרים, והוא עושה זאת כדי להקטין את שאר בני האדם בעיני רוחו, ובכך יחשב בעיניו לאדם נעלה מהם.

לאדם שכזה אומרת התורה, שיצא מחוץ למחנה בבזיון, וכמו שהוא דיבר על אחרים, והפריד בין איש לאשתו, ובין אדם לחברו, והכל על ידי דיבוריו הרעים, כך גם הוא יושב בדד מחוץ למחנה בצורה מבזה, וכל זאת כדי לשבור את מידת הגאווה שלו. שהרי כבר גילה לנו החכם באדם (משלי טז, ה), "תוֹעֲבֵת ה' כָּל גִּבָּה לֵב", ואם כן מכיוון שגבהות הלב הינה תועבה בעיני ה', והיא אשר הובילה את האדם להכשל בדיבורים אסורים, כך על פי הדיבור יצא מחוץ למחנה, בשביל לשבור את מידת הגאווה שלו, וע"י שיתנתק ממידת הגאווה, יוכל להרפא מהצרעת ולחזור להיות בחברת בני אדם.

אין אנו באים לומר שאותו אדם בסיפור לקה בלשון הרע, אך פעמים רבות אדם חושב שהוא העושה והוא הפועל, ובכך מרחיק ממנו את הקב"ה, ולכן אנו רואים שמיד שסיגל לעצמו את השפלות הענווה, ונשען באופן מוחלט על הקב"ה, והרחיק מעצמו כל מחשבה פסולה אחרת, ובעצם ביטל את עצמו לקב"ה מתוך ענווה אמיתית, זכה הוא לישועה מהקב"ה ולסיעתא דשמיא.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'מתיקות הפרשה'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו כי כאשר האדם עומד בניסיון, אז הוא יוכל לפעמים להבין עד כמה זה היה לטובתו ולתועלתו. משה דוידוביץ הוא אדם שחי בדקדוקי עניות. הוא מספר: אני לא מאחל דקדוקי עניות אפילו למבקשי רעתי. אבל כשמתבוננים מבינים, שעם העוני אפשר להשיג לב נשבר קרוב ותלותי בה' יתברך. החברותא שלו אהרן ברמן, גם אצלו הפרנסה לא מצויה ברווח. אבל הוא מסתדר יותר טוב ממשה. יש לו דירה משלו ועבודה טובה ואילו משה גר בדירה שכורה ומשכורתו נמוכה. משה דוידוביץ סיפר:

ערב אחד ר' אהרן מתקשר אלי ואומר: "אני צריך אותך דחוף בארבע עיניים". באותו ערב התיישבנו שנינו במרפסת ביתי הקטן והשכור. "תקשיב טוב", ר' אהרן אמר, "יש לי מצוקה קטנה. אני חייב הלוואה דחופה של 5,000 דולר - "אהרן, אתה צוחק עלי? בקושי יש לי 50 שקל ואתה מבקש ממני 5,000 דולר?" - "לא משה, לא ביקשתי ממך הלוואה. אני רק רוצה שתתחנך לי ערבות על השטר של בעל הגמ"ח שממנו רציתי ללוות". חתמתי לו בלי לברר הרבה. סמכתי עליו שהוא אדם אמין.

בוקר אחד אחרי חצי שנה ללא הודעה מוקדמת, אהרן נעלם מהכולל. רק לאחר שלושה ימים נודע לי שהוא עבר לגור בעיירה דרומית בשכירות. "מעניין", הרהרתי, "הוא לא הודיע לי דבר. גם הפלאפון שלו מנותק". יומיים לאחר מכן פתחתי את תיבת הדואר. שם המתינה לי מעטפה. פתחתי אותה וחשכו עיניי: מר משה דוידוביץ, הנך ערב קבלן של אהרן ברמן. הלווה מתחמק מלשלם את חובו. הנך מתבקש לסור לבית הדין על מנת לשלם את החוב.

נשימתי כבדה עלי. מהיכן אני משיג את הכסף הזה? חשתי כוויית ענק שצרבה את ליבי. נתתי אמון מלא בחברי, ועתה הוא בגד בי. ניסיתי למצוא כף זכות אך לשווא. בסופו של דבר נסעתי לדרום. אחרי מספר שעות של בילוש בס"ד הצלחתי לאתר אותו יוצא מאחד הבניינים. כשהוא ראה אותי פניו קפאו. שאלתי אותו: "אהרלה, מה עם הכסף? שלם את החוב!". הוא ענה: "משה, אין לי כסף. כמה מעסקי קרסו. הבנק עיקל את כל אשר לי". חזרתי לביתי שבר כלי. הבנתי שמוטל עלי לשלם את החוב.

התרוצצתי במשך כמה ימים. הצלחתי להשיג בס"ד דרך גמ"חים \$5,000 עבור השכירות ועבור חובו של אהרלה. לאחר מכן התגלתה אצל בני בן השלוש, בעיה חמורה שהצריכה ניתוח רפואי פרטי בעלות \$6,500. שוב נכנסתי למסע של הלוואות נוספות. בערב ר"ה הייתי עם כל הסכום. קבעתי תאריך לניתוח בשבוע שאחרי סוכות. הטמנתי את השטרות בתוך מגבת קטנה והנחתי אותה על מדף גבוה בחדר הכביסה. הודעתי לאשתי שהכסף לניתוח מונח שם כדי שתפקח עליו בשבע עיניים.

באותו ערב ראש השנה אני מקבל טלפון מאחותי. היא ביקשה שאלווה לחברתה סכום של \$6,000 עד ערב סוכות. המחשבות התרוצצו בתוכי. אחר כך השבתי לה: "אין לי כח לעמוד בניסיון הזה. אני חייב את הכסף. כבר נפלתי בפח פעם אחת. בבקשה הניחי לי". בימי ראש השנה נקיפות מצפון ניקרו בתוכי. במוצאי ראש השנה לא יכולתי להישאר אדיש. התקשרתי לאחותי ואמרתי לה שאני מסכים להלוות. קבענו שהלווה יבוא למחרת בבוקר.

כאשר באתי להכין את ההלוואה גיליתי שהמדף ריק. קפאתי במקומי וזעקתי: "היכן המעטפה?". לפתע אשתי נזכרה שהילדים ניקו שם בערב החג וזרקו את הקופסא עם המגבת לצפרדע השכונתית. תוך שניות ספורות, כבר הייתי בתוך הצפרדע שעדיין לא התפתה. אני מתבוסס בתוך כל הלכלוך, מחפש אחרי המגבת. לאחר חצי שעה של חיפושים, הרמתי את ידי לשמיים ואמרתי: "ריבוננו של עולם אני יודע שהכל לטובה, אתה רוצה ללמד אותי שפלות והכנעה, שאני אשען רק עליך, עזור לי להישאר איתן ורגוע מתוך אמונה מוחלטת בך, שאני

לע"נ
שמעון שטרית
בן מסעודה ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן ג'נינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

כאחד האדם, נס תחית המתים! פלא פלאים!

אמר הרב לאשה: "יש לך כאן פקדון יקר מאד, תשמרי עליו". הילד הזה היה בן יחיד. ההורים נתנו לו הכל, השפיעו עליו מכל טוב. הם שלחו אותו ללמד בתלמוד תורה עד שיגדל. אחרי בר המצוה התייעצו ההורים ביניהם ואמרו - תכל שהילד הזה סתם מתבזבז. ללמד תורה זה חשוב, אבל אולי הוא צריך לדעת קצת את היות העולם הזה. החליטו לשלח אותו ללמד במקום שלומדים בו מקצועות נוספים ושפות כדי להרחיב את הידיעות שלו. זאת הייתה טעות. הם ודאי לא חשבו לפני כן מה הם עושים לילד ואיזה נזק הם גורמים לו.

הילד גדל שם, צבר ידיעות, אבל הצד הרוחני שלו הלך והדרדר. לאט לאט הוא הפסיק לשמר מצוות, תפלין כבר לא באו בחשבון, והוא יצא לעולם. למד כל מיני דברים, עסק בכל מיני ענינים שיכולים לקדם אותו, ופתח בית חרושת לכריתת עצים. ברוך ה' הוא היה מסדר, עשיר, לא חסר לו שום דבר. אבל מצד שני, הצד הרוחני שלו - אפס. לא שבת, לא יום כפור, עזב את הבית, עזב את הכל ונשא פוקר רח"ל. הוא הקים משפחה, עבד והיה שמח.

לילה אחד הגיע אליו אדם בחלום. אדם עם זקן לבן, הדור, הוא החזיק מקל ביד ואמר לו: "קוראים לי מרדכי מבבירא, באתי מעולם האמת כדי להוכיח אותך. אתה היית אציל בחדר בלי רוח חיים, אני החייתי אותך. מה לא פעלתי ועשיתי בשבילך, ואתה בגדת ועזבת את הכל". רבי מרדכי התחיל להכות אותו במקל, והוא צעק מתוך שנה, זה כאב לו. אחרי כמה מכות שרבי מרדכי נתן לו והוכיח אותו בתוכחה קשה מאד - הוא נפח את נשמתו ונפטר. בחלום הוא הגיע לבית דין של מעלה, שם לקח אותו המלאך לבית הדין, כדי שידונו מה לעשות אתו, עם אחד שחלל את הקדש וחבל בפרמים רח"ל.

החלו לדון בדיונו, והגיעו למסקנה שכל ההדרדרות שלו התחילה מזה שהוא היה מיני תפלין רק מ"הודו" ולא מתחלת התפלה. זה גרם לו לאט לאט לאחר בהנחת התפלין, פעם ב"ברכו" ואחר כך ב"שמונה עשרה", עד שהפסיק להניח תפלין ואז הוא הדרדר.

קנייני התורה

קניין מ"ד - שואל ומשיב, שומע ומוסיף

נכיר את קניין השומע. בטח אתם תמהים מה הפשט... אלא ששומשו"ם זה נוטריקון של "שואל ומשיב, שומע ומוסיף"! ברוב הנוסחאות הקניין מופצל לשנים, אך יש גרסה ("אסיפת שמועות" - קנייני התורה לגר"ג אדלשטיין זצ"ל) שמציגה את הכל במשפט אחד: "שואל ומשיב שומע ומוסיף", מה שמעיד על רציפות העניין, כמשהו תורני תוסס ונלהב, וכדי להבהיר את הרעיון אספר לכם מעשה.

לפני כמה שנים הגיע אלינו לבית הכנסת הגאון ר' אברהם יפה שליזינגר שליט"א, לשעבר נשיא קהילת "מחזיקי הדת" בעיר ז'נבה, וכיום נשיא ישיבת ורב קהילת "בצל החכמה" בירושלים. מי שחושב שראה בחיי ריתחא דאורייתא, טרם ראה מה זה ברעען של תורה כמו של הרב הנ"ל. יבוא האדם הישנוני בעולם ששבר שיא גינס בשינה (אגב, זה קרה ב-1959 למנינים בו מהפנט בשם פיטר פאווארס הכנים את עצמו לשינה היפנוטית שנמשכה שמונה ימים רצופים), או זה שלאחר שסיים הרב המקדים נרדם בדיוק כשמתחיל לדרוש הרב המרדים - גם הם לא יצליחו להירדם בשיעורים של הרב יפה.

הרב נכנס עם מהלך מאלף, שואל שאלה עוצמתית מתרץ ומקשה ממקום אחר, מביא מפרשים כמו ה"פרישה" וה"דרישה", טוחן את המהלך מכל הכיוונים, תוך כדי התלהבות אמיתית. צעקות כמו אש חוצב להבות, הוא נעשה אדום, מעלה עשן מרוב חום תורני יוקד, וכל ההתלהבות הזו נכנסת פנימה לעומק לב השומעים שצוחקים למשמע קולו השטייגיסט כאילו עוד שניה הוא מתפוצץ מרוב תורה.

אז מהו ה'שומשו"ם"?! הקניין הייחודי הזה מורה על התלהבות מיוחדת בעבודת ה'. הוא שואל שאלה, ומשיב תירוץ, שומע שאלה מפי התלמיד ומוסיף על דבריו ועוד מקשה קושיה, והכל בהתלהבות! זה חודר פנימה לעומק של לב השומעים, וכמובן

הרב אברהם יפה שליזינגר שליט"א

צעקות כמו אש חוצב להבות, הוא נעשה אדום, מעלה עשן מרוב חום תורני יוקד, וכל ההתלהבות הזו נכנסת פנימה לעומק לב השומעים שצוחקים למשמע קולו השטייגיסט כאילו עוד שניה הוא מתפוצץ מרוב תורה

בשמים החליטו שיענישו אותו על כך, אבל נתנו לו לבחור: שלשה חדשים בגיהנום, או לרדת לעולם הזה ולתקן את כל מה שעשה. הוא אמר שהוא מפחד לרדת לעולם הזה אחרי מה שהוא עשה, שהוא פגם בכל דבר שבקדשה, הוא לא יכול לקבל את התקון הזה. הוא העדיף לסבל שלשה חדשים בגיהנום, לצאת ואז לראות איך ימשיכו לדון אותו. בשמים הסכימו לכך. בא מלאך ולקח אותו לגיהנום. בדרך הוא הרגיש שנהיה חם. הוא שאל את המלאך: "פה זה הגיהנום?" לגלג עליו המלאך: "זה רק האויר שיוצא משם". הם המשיכו ללכת והנה הוא מרגיש שהקרקע שמתחתיו שורפת. הוא לא הצליח ללכת על הרגלים. הוא שאל שוב את המלאך: "הגענו לגיהנום?" צחק המלאך ואמר לו שיש להם עוד כמה קילומטרים. הוא הרגיש שהוא לא מסגל יותר ללכת, הרגלים שלו נשרפות. הוא עצר ואמר למלאך: "תראה, חשבתי שאני יכול להכנס לגיהנום, אבל אני רואה שעוד לא הגענו לגיהנום וכבר כאן הרגלים שלי נשרפות. אני לא מסגל, לא עומד בזה. אני רוצה לרדת לעולם הזה". אמר לו המלאך שישאל בבית הדין של מעלה.

פרח המלאך לבית הדין והם אשרו. חזר המלאך ואמר לו: "אשרו לך בבית דין שתירד לעולם הזה, בתנאי שתשמר תורה ומצוות, תקפיד על הכל קלה כבחמורה, תתקן הכל, ואחר כך תגיע לגן עדן ונקי". המלאך זרק אותו והוא התעורר. הוא מצא את עצמו על הרצפה, כלו חבול, מלא דם, כל המכות שקבל היו מכות אמיתיות, לא סתם חלום. ארכו כמה חדשים עד שהתרפא, אבל אז הוא חזר בתשובה שלמה, עזב את העבודה, עזב את האשה, עזב את הכל. העיד עליו אחד מהאדמו"רים שפל ימיו היה לומד מהבקר ועד השקיעה עם תפלין. לא מסיח דעת ולא מדבר דברי חלין ודברים בטלים. וכך הוא הפך להיות במקום אדם שמחבל - אדם שמתקן את כל הבריאה כלה.

זה מה שהפרשה באה ללמד אותנו. הקב"ה נתן לנו עולם נפלא כל כך - למה שנחבל בעולם הזה? למה להרס ולקלקל? מצד שני, אדם יכול להיות נזר הבריאה. האדם יכול לתקן בכל רגע את כל העולמות כלם. הכל תלוי באדם.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

לליבו שלו עצמו. בראי היהדות, ההתלהבות היא אבן יסוד בעבודת ה', וכשם שכתב הריב"ש בצוואתו: "לכן יראה אדם להתפלל בהתקשרות ובהתלהבות גדולה, ובודאי יעשה פעולות גדולות בעולמות עליונים, כי כל אות מעוררת למעלה" (צוואת הריב"ש, אות ק"ח, כא ע"א)

ההתלהבות באה משורש המילה "להבה", שאם באדם בוערים רשפי אש שלהבתה (שה"ש ח, ו), הוא יכול להניע לא רק את עצמו בעבודת ה', אלא גם את הסובבים אותו! ותתפלאו, כי על ידי ההתלהבות תוכלו למכור לחבר שלכם דולר 1000 דולר! צאו וראו, מה גורם לבוחרים לשים פתק בקלפי דווקא של מתמודד פלוני? פרט לרושם החיצוני - הכריזמטיות וההתלהבות! זה סוחף ומרשים. בזמן שאדם מתלהב, משהו רוחני שנבנה שם גורם לאדם צמיחה שאין כדוגמתה. בספר עבודת הקודש (לר' מאיר אבן גבאי) כתב, שההתלהבות היא תנאי לקיום המצוות, לעבודת ה' בכלל ואף לקבלת הנבואה!

אומר רבי אליהו לאפיאן (לב אליהו, יוצא, עמ' קכ"ז-קכ"ח) וז"ל: "כי החצי שעה מוסר שלומדים בישיבה, ניתנה ללימוד בהתפעלות (התלהבות).... לרוך את הלב - צריך במיוחד 'לימוד בהתפעלות'! וזהו הסדר של לימוד המוסר בישיבה - **בשפתיים דולקות וניגון מוסרי היוצא מן הלב**", ומביא ראיה לדבריו: "אני זוכר פעם אחת יגון חזון בביהכ"נ ברכת 'השכיבנו', וכשהגיע ליוהסר שטן ממנו, אויב, דבר וחורב ורעב' - התחילו כולם לבכות! ויש כאן שאלה: האם הוסיף איזו ידיעה והבנה מה זה אויב דבר וחורב ורעב, שעורר בזה לבכי? ודאי גם מקודם כולם ידעו פירוש המילות... אלא מאי? שפגע וחדר בקולו הנעים וניגונו העצוב אל נימי הלב של שומעיו... וכן צריך ללמוד מוסר, להגיע אל נימי הלב... ואין דרך להגיע אל הלב רק בלימוד בהתפעלות". עכ"ל.

למדנו, שאדם צריך לחיות, להתלהב וללמוד בהתפעלות, כי דברים היוצאים מן הלב חודרים אל הלב, בין לב השומעים ובין ליבו עצמו, ובכך זוכה לקנות את התורה הקדושה!

יצא לאור הספר שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב' על המועדים ופרשיות השבוע

וורטים נדירים
מהלכים מאלפים
סיפורים מחזקים
ושיחות שלא אור מעולם

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה שליט"א**
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים,
מגידי שיעורים ועוד

ניתן לרכוש עם
הקדשה
מעוצבת
ע"ג הספר

אוצר
לשולחן המנוח

ניתן להשיג אצל המחבר: 0586666447 | 0507658052 | 029664455. אצל אורי: 0505340701
במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

אולם האירועים המיוחד
של בית הכנסת "בית לוי"

בסימ

אנו מזמינים אתכם לביקור והתרשמות
ולערוך את האירוע שלכם באולם החדש והמשופץ:
ברית מילה // סיומי מסכת // אזכרות // שבת חתן // כנסים והרצאות
ההכנסות קודש להחזקת הכול • לתחזוקת המקוה • לנזקקים

בית לוי
אולם אירועים

רח' יוסף חכמי ליד מלון רימונים-שלום
שכונת מדורגי בית וגן ירושלים

לפרטים ותיאום מועד התרשמות:
02-6540906 // 054-3551383 // 054-4222931

**מקווה חדש ונקי
בסטנדרטים הגבוהים ביותר:**

מהודר בכל ההידורים ובתכלית הכשרות
לפי כל השיטות והחומרות
בהמלצתם ובפיקוחם של גדולי ישראל
נבנה ברמה גבוהה וביופי מיוחד
עובר נקיון יסודי מידי יום ביומו
ע"י חברת נקיון
המים מוחלפים בכל יום

לפרטים נוספים: 02-9664455
רחוב יוסף חכמי 48 מורדות בית וגן ירושלים

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 050-7658052
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM